

(“स्यादात्तामनकः प्रोयः कटकोशः पतद्ग्रहः”) कटखादकं, चि, (कटं लयादिकं सर्वमपि खादति इत्यर्थः। कट् + खाद् + खुल्। सर्वमभक्षम्।) खादकम्। भक्षकम्। इति मेदिनी।
 कटखादकः, पुं, (कटस्य आवरणस्य खं मध्यस्थित-च्छिद्रं अस्ति। कट + ख + अद् + खुल्।) काच-कलसः। काकः। जम्बूकः। इति मेदिनी। (कटं शवं खादतीति व्युत्पत्त्या शवखादके चि।)
 कटङ्कटः, पुं, (कटं शवं कटति ज्वालया आच्छा-तीति। कट + कट् + बाङ्गलकान् खच्।) अग्निः। यथा,—
 “कटङ्कटाय भीमाय नमः पञ्चपलाय च।
 अघोरघोररूपाय घोरघोरतराय च” ॥
 इति वज्रपुराणे अग्निस्तवनमाध्यायः ॥
 कटङ्कटरी, स्त्री, (कटङ्कटं वज्रं सुवर्णं तत्वान्ति-मितिशेषः ईरयति प्रापयति क्षापयति वात्मानं सुवर्णकान्तिवृत्त्यपीतवर्णत्वात्। कटङ्कट + ईर-गतौ + अण्। डीप् गौरादित्वात् डीष् वा।) हरिद्रा। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ दाहहरिद्रा। इति रत्नमाला ॥
 कटपूः, पुं, (कटे पशुशाने प्रवते। कटं कटेन वा प्रवते। पुष्ट् गतौ क्लिप् निपातनात् दीर्घः। पां। ३। २। १७। “क्लिप्चिप्रच्छिन्निप्रुज्जादीर्घौऽसम्भार-याञ्च”) उष्णं। २। ५७। महादेवः। राक्षसः। विद्याधरः। अक्षदेवनः। इति मेदिनी। कौटः। इति सिद्धान्तकौमुद्यामुद्यादित्तिः ॥
 कटभङ्गः, पुं, (कटाणां शस्यानां औषधीनामिति-यावत् हस्तेन भङ्गः क्तेनम्। कटस्य सैन्यसंघस्य भङ्गः यस्मात् हेतोः सैन्यभङ्गस्तु राजभरणहेतु-रेव।) शस्यानां हस्तच्छेदः। हात दिया शस्य क्तेना कुडन इत्यादि भाषा। नृपालयः। राजवि-नाशः। इति मेदिनी ॥
 कटभी, स्त्री, (कटवद् भाति। कट + भा + डः। गौ-रादित्वात् डीष्।) ज्योतिष्मती कता। इत्यमरः। २। ४। १५०। नया फटिकी इति भाषा। अप-राजिता। उच्छभेदः। तत्पर्यायः। नाभिका २। प्रौखी ३। पाटली ४। किण्वी ५। मधुरेणुः ६। क्षुद्रश्यामा ७। कौटुर्थः ८। श्यामला ९। अस्या गुणाः। कटुत्वम्। उष्णत्वम्। गुल्मविषाधानशूलदोष-नाशित्वम्। वातकफाजीर्णरोगशमताकारित्वम्। श्वेता चैत् गुणयुक्तत्वम्। “तत्फलं तद्गुणं ज्ञेयं विशेषात् कफसुक्ष्मत्” इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा भावप्रकाशे।
 “कटभी तु प्रमेहाशौनाडीत्रयविषकिमीन्।
 हन्युष्णा कफकुष्ठज्ञो कटुश्या च कौत्सिता” ॥)
 उच्छभेदः। कौटाश्रीष इति ख्यतः। इति रत्नमाला ॥
 कटमालिनी, स्त्री, (कटाणां क्लिवाद्यौषधीनां माला साधनत्वेनास्ति। अस्याः अस्त्वर्थे इतिः ततो डीप्। मदिरामादकतायास्तु क्लिवाद्यौषधीणां प्रभव-त्वात्। “मथादौ क्लिवाशक्तिवत्” इति आर्वाक-दर्शनं १ अध्यायः।) मदिरा। इति शब्दमाला ॥

कटम्बः, पुं, (कटतीति “कृत्वादिक्कटिभ्योऽम्बच्” उष्णं। ४। २२। इति अम्बच् धातुनामनेकार्थत्वात् अत्र वादनेऽपि।) वाद्यभेदः। (कथ्यते आत्रियते श्वचुरनेनेति कारणे अम्बच्।) बाणः। इत्युगा-दिकोषः ॥
 कटम्बरा, स्त्री, (कटं गुणातिशयम् वृणोति धार-यतीति। कट् + अच् + टाप् च।) कटुकी। इत्य-मरः। २। ४। २५५। कटम्बरः इति च पाठः ॥
 कटम्बरः, पुं, (कटं गुणातिशयं विभक्तिं। भट् + धा-रणपोषणयोः संज्ञायां भट्टवृजिधारिसहितपि-दमीति खच् सुम् च पां ३। २। ४६।) श्योना-कट्टवः। इति राजनिर्घण्टः ॥ कटभीच्छः। इति वैद्यकम् ॥
 कटम्बरा, स्त्री, (कटं विभक्तिं या। भट् + खच् सुम् टाप् च।) राजवला। इत्यमरः। २। ४। १५३ ॥ प्रसारणी। गन्धमादालिया इति भाषा। रो-हिणी। कटुकी इति भाषा। हस्तिनी। कलम्बिका। गोला। वर्षाभूः। मूर्त्वा। इति मेदिनी ॥
 कटवणः, पुं, (कटः उत्कटो वणो युद्धकण्डुरस्य।) भीमसेनः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 कटशर्करा, स्त्री, (कटः नलः मिष्टरसत्वात् शर्करेव यस्याः।) गाङ्गेशीलता। इति हारावली ॥ नाटा इति ख्याता।
 कटाकुः, पुं, (कटति कृच्छ्रेण जीविकां निर्वाहयति ॥ कट् कृच्छ्रजीवने “कटिकथिभ्यां काकुः” उष्णं ३। ७७। इति काकुः।) पक्षी। इति सिद्धान्तकौमु-द्यामुद्यादित्तिः ॥
 कटाक्षः, पुं, (कटावतिश्रयितो अक्षिणी यत्र। कट् + अक्षिन् + षच्। यदा कटं गच्छेत् अक्षति आ-प्नोति। अन्तुत्थामौ + अच् कर्मण्यण् वा।) अपा-ङ्गदर्शनम्। आङ्गके देखन इति भाषा। इत्य-मरः। २। ६। ६४। (यथा, मेघदूते ३७। “आमो-क्ष्यन्ति त्वयि मधुकरश्रेणिदीर्घान् कटाक्षान्” ॥)
 कटायनं, स्त्री, (कटस्य खनामख्यातासनस्य अयनं उत्पत्तिस्थानम्।) वीरयाम्। इति शब्दरत्नावली ॥
 कटारः, पुं, (कटं कन्दर्पमदं ऋच्छति। कट + ऋ + अण्।) नागरः। कामी। इति शब्दमाला।
 कटाहः, पुं, (कटं उन्नापादिकं आहन्ति निवारय-तीति। कट् + आ + हन् + ड।) कुर्मकपर्पः ॥ द्वीपभेदः। (कटं कटुगन्धादिकं आहन्ति तैबा-दिकटुगन्धः आहन्त्यतेऽत्र वा।) तैबादिपाकपा-चम्। (कटं शत्रुं आहन्त्यसौ जायमानविषाया-यमहिधीशावकः। इति मेदिनी ॥ (कटः प्रापी आहन्त्यतेयच।) नरकः। इति हारावली ॥ कर्करः। इति जटाधरः ॥ कूपः। इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा सिद्धान्तकौमुद्याम्। ५। १। ५२। “प्रच्छं सम्भवति प्राणिकाः कटाहः” ॥)
 कटिः, पुं, स्त्री, (कथ्यते वस्त्रादिना त्रियतेऽसौ सर्व-धातुभ्य इन् इति कट् + इन्।) शरीरावयव-विशेषः। कौकालि इति भाषा। तत्पर्यायः। कटः २। श्रोत्रिफलकं ३। श्रोत्री ४। ककुदाती ५। इत्यमरः। २। ६। ७४ ॥ श्रोत्रिफलम् ६। कटी ७। श्रोत्रिः ८।

इति तट्टीका ॥ कलत्रम् ९। कटीरम् १०। काञ्ची-पदम् ११। इति हेमचन्द्रः। करभः १२। इति जटाधरः ॥ अत्र पूर्ववदयं कटिपार्श्वः इति भरतः ॥ (यथा, भागवते। ३। १५। २०।
 “येषां लहत् कटितटाः स्मितशोभिसुखः” ॥
 कृष्णात्मनां न रज आदधुवत्सयाद्यैः” ॥)
 कटिचं, स्त्री, (कटिं ज्ञायते इति। कटि + च + कः।) रसना। कटिवस्त्रम्। कटिवर्मम्। इति मेदिनी-करहेमचन्द्रौ ॥ (यथा भागवते। ६। १६। ३०।
 “मृगालगौरं श्रितवाससं स्फुरत्-किरीटकेयूरकटिचकङ्कणम्” ॥)
 कटिप्रोथः, पुं, (प्रोथतीति प्रोथ् + पर्याप्तौ एंसीति घः। कच्चाः प्रोथः मांसपिण्डः।) कटिदेशस्थमांस-पिण्डम्। गुदपला पोदेर पेले इति भाषा। तत्पर्यायः। स्फिक २। इत्यमरः। २। ६। ३५ ॥ पूलकः ३। कटीप्रोथः ४। इति रभसः ॥ कटिः ५। प्रोथः ६। इति केचित् ॥ पूलः ७। इति भरतः ॥
 कटिरोहकः, पुं, (कटिं हस्तिपञ्चाङ्गां रोहतीति। कटि + रुह् + खुल्।) हस्तिपञ्चाङ्गागरोहकः। इति शब्दमाला ॥
 कटिक्ककः, पुं, (कटति कतायां प्रकाशते उत्पद्यते वा। कट् + बाङ्गलकादिह्यप्रत्ययः। ततः स्कार्थे कन्।) कारवेक्षः। इत्यमरः। करला इति भाषा ॥
 कटिप्रोथकः, पुं, (कटिः प्रोथमिव। संज्ञायां कन्।) कटिदेशः। इति हलायुधः ॥
 कटिशूलः, पुं, (कटिस्थः शूलः शूलरोगः।) कटि-देशस्थशूलरोगः। तस्यौषधं यथा।
 “रजकोकदलीन्दारलेपः सिद्धविनाशनः।
 कुष्ठस्य भागमेकन्तु पथ्याभागद्वयं तथा ॥
 उष्णोदकेन संपीत्वा कटिशूलविनाशनम्” ॥
 इति गारुडे १८८ अध्यायः ॥
 (“गुडुच्चारगन्धश्चैव काथमेषां विपाचयेत्।
 सुगठीचूर्णेन संयुक्तं पिबेज्जङ्घाकटिग्रहे” ॥
 इति प्राङ्गधरः ॥)
 कटिप्रङ्गला, स्त्री, (कथां धार्यां प्रङ्गला। यदा कथाः प्रङ्गला।) चितिका। कटिधार्थनुद-घण्टिका। इति हारावली ॥
 कटिसूत्रं, स्त्री, (कथां धार्थं सूत्रम्। प्राकपार्थिवा-दित्वात् मध्यपदलोपः।) कथलङ्कारविशेषः। इति हलायुधः। चन्द्रहार गोट इत्यादि भाषा। (यथा, भागवते। ५। ३। ४। “स्फुटकिरण-प्रवरमणिमयसुकुटकुण्डलकटककटिसूत्रहारकेयूर-नूपुराद्यङ्गभूषणविभूषितमृत्त्विकसदरगट्टहपतयो-ऽधना इव” ॥)
 कटी, [न] पुं, (कटः गच्छत्यं प्राशस्वैनास्यास्तीति अस्त्वर्थे इतिः।) हस्ती। इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 कटी, स्त्री (कथ्यते कटुरसेषु गच्छतेऽसौ। कथ्यते आत्रियते वस्त्रादिना। सर्वधातुभ्य इन्। कटात् श्रोत्रिवचन इति गौरादिषु पाठाद् वा डीष्। पां ४। १। ४१।) पिपली। श्रोत्रिदेशः। [इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते। १। वक्रवधपर्वणि १६४। २०।